

Z P R A V O D A J 6 / 2020

Městského výboru Komunistické strany Čech a Moravy v Havířově
IX. ročník

Vážení členové a naši příznivci, věříme, že jste se vyrovnali s karanténou a omezeními. Připravme se na léto, abychom si užili příjemné a krásné prožití se svými blízkými a těšíme se, až se opět budeme moci setkávat a třeba jen popovídat si.

Jsou mezi námi ještě pamětníci a pamětnice...

... kteří prožili druhou světovou válku, okupaci Československa německou nacistickou armádou. Jejich rodiče a prarodiče byli vězněni v koncentračních táborech a německých věznicích. K jednomu z nich patřím i já.

Bydlím v Praze 6 - tehdy za okupace to byla Praha 19 - od mládí. K jedné ilegální skupině KSČ patřil i můj otec. Na jaře 1941 její členové byli pozatýkáni, zpočátku vězněni v Praze, vyslýcháni v Pečkárně, souzeni v Drážďanech na známé »Matyldestrasse«. Někteří z nich popraveni, někteří po odpykání trestu propuštěni domů s podlomeným zdravím. Žili ve Vokovicích, Veleslavínu, ale i v Dejvicích, Bubenči, Suchdole.

Rudá armáda osvobodila Prahu

Během druhé světové války zahynulo mnoho lidí, byla zničena velká část Evropy. Největší podíl na vítězství nad fašismem nesl Sovětský svaz. Jeho Rudá armáda osvobodila Prahu. Taková je skutečnost. Novodobí historici na tom nemohou nic změnit.

Na obedněný podstavec bývalé sochy maršála I. S. Koněva v Praze zavěsili lidé letošního 9. května obří fotografii sochy. K torzu Pražané přinášeli květiny.

V roce 1945 přišla Rudá armáda do Prahy právě ze strany dnešní městské části Praha 6. Pamatuji si, jak k nám přijížděly sovětské tanky dnešní Evropskou třídou. Bylo to 9. května kolem čtvrté hodiny ranní. Lidé je vítali. Můj táta říkal doslova: »Jsem šťastný, že to jsou vojáci s rudou hvězdou na čepici.« Není pravda, že když přijížděli rudoarmějci, byla Praha již svobodná. V Praze se ještě bojovalo! Svědčí o tom nejen sovětský tank zničený na pražském Klárově, ale i pamětní desky na domech i v Praze 6. Sovětská armáda musela likvidovat německá hnízda u dejvické Techniky, u dejvického nádraží, ve Stromovce. K ostrým bojům došlo v prostoru kadetky u Prašného mostu a na Vítězném náměstí. Pamětní desku s nápisem »Zde padl sovětský voják« najdeme například na domě Za Pohořelcem 18. V ulici Zikova 15 to byl »Jan David a sovětský voják«, v Zikově 19 »Neznámý voják

sovětské armády«. U všech je datum 9. května 1945. Podobných desek je v Praze mnoho. Doufejme, že současní zastupitelé Prahy 6 je neodstraní.

Děkovali jsme jim

Když skončil boj, rudoarmějci procházeli Vokovicemi. Lidé je zvali domů, snažili se je pohostit tím nejlepším, co doma za válečných poměrů mohli mít. Byli jsme šťastni, že válka skončila, a děkovali jim. Na hřbitově ve Vokovicích je pohřbeno 35 sovětských vojáků, kteří zahynuli na konci války. Dále je tam 20 Pražanů, kteří padli na barikádách při Pražském povstání. Též tam jsou umístěny tři urny se zemí ze Stalingradu, Sokolova a Dukly. Pomníčky umístěné na Jenerálce, v Suchdole a na Evropské třídě u Dědiny svědčí o tom, že Rudá armáda přijela na pomoc Praze právě ze strany dnešní Prahy 6.

Okamžitě po ukončení války byl ustaven Revoluční národní výbor Vokovice - Veleslavín. Sídlo měl ve vokovické škole. Můj otec jako jeho člen zajišťoval ubytování pro maršála P. S. Rybalka a jeho pobočníka. Maršál Rybalko pak krátce bydlel na dnešní Evropské třídě.

Celá desetiletí - snad už od roku 1946 - na Vokovickém hřbitově, na *Pohřebišti padlých sovětských vojáků a pražských barikádníků* organizovala Česko-ruská společnost (dříve Svaz československo-sovětského přátelství) vzpomínková shromáždění. Na organizaci a samotném průběhu se podílelo mnoho funkcionářů. Většina z nich už nežije. Věnovali tomu část svého života. Do roku 1989 vojenští veteráni ve svých proslovech připomínali osvobození od fašismu, hovořili generálové, vedoucí funkcionáři KSČ, SČSP a dalších organizací.

Socha je symbol

Od roku 1980 se vzpomínkové akce konaly též u sochy maršála Koněva v Praze 6 na náměstí Interbrigády. Socha maršála Koněva je symbolem a poděkováním všem sovětským vojákům, kteří položili životy za naše osvobození.

Díky iniciativě Česko-ruské společnosti se od roku 2011 podařilo zařadit vzpomínková shromáždění u Koněvova památníku i na Vokovickém hřbitově do seznamu akcí ÚV Českého svazu bojovníků za svobodu a Ministerstva obrany ČR. Každoročně tak důstojný slavnostní ráz na těchto shromážděních zajišťovala oficiální účast vojenské čestné stráže a trubačů. Účastnili se představitelé KSČM, zástupci spolků, Poslanecké sněmovny, Senátu, občas i zástupci Kanceláře prezidenta republiky, samozřejmě i Velvyslanectví Ruské federace, Ruského střediska vědy a kultury, žáci ruské školy, která sídlí v Praze 6. Z radnice Prahy 6 se, kromě zastupitelů KSČM a později i ČSSD, neúčastnil nikdy nikdo, přestože byli zváni.

Hanba radnice »šestky«

V posledních letech vadil pomník maršála Koněva různým skupinám občanů i části zastupitelů městské části Praha 6. Žádali odstranění sochy. Argumentovali řadou nesmyslných důvodů, překrucovali historická fakta. Zasluky o osvobození Prahy připisovali mimo jiné vlasovcům - zrádcům, kteří spolu s wehrmachtem po část války bojovali proti Sovětskému svazu. Navzdory protestům komunistů a některých sociálních demokratů, jejichž zástupci byli do konce roku 2018 členy Zastupitelstva Prahy 6, navzdory protestům řady spolků i navzdory mezinárodním protestům adresovaným české vládě nechala radnice Prahy 6 letos 3. dubna sochu odstranit. Právě v roce 75. výročí osvobození Prahy Sovětskou armádou!

Byl to šok. Hanba a ostuda radnice Prahy 6. Hnusný čin starosty Koláře a části členů zastupitelstva. Přitom nemají žádný mandát k tomu, aby prepisovali dějiny. Je neuvěřitelné, že mezi námi žijí takové zrůdy, které k odstranění sochy osvoboditele Prahy si dovolily využít dnešní mimořádnou dobu. Odstranění sochy maršála Koněva je urážkou všech padlých rudoarmějců. Je urážkou i nás, kteří jsme celá desetiletí pečovali o jejich hroby a památníky.

Přesto i v této složité době jsme na hroby a památníky - na *Pohřebišti padlých sovětských vojáků a pražských barikádníků na hřbitově ve Vokovicích* i na místo, kde z památníku maršála Koněva zůstal jen bedněním zakrytý podstavec - tradičně položili květiny, hlavně šeríky, které letos, stejně jako v roce 1945, bohatě rozkvetly.

Blažena BRANTALOVÁ, Česko-ruská společnost, Klub pamětníků Praha 6

FOTO – Haló noviny/Monika HOŘENÍ

Haló noviny 14. 5. 2020

Připomněli jsme si 19. května 130 výročí narození Ho Či Mina

Vlastním jménem Nguyen-tat-Thanh. Vietnamský politik a státník, činitel mezinárodního komunistického a dělnického hnutí. V roce 1911 byl zaměstnán jako kuchař na zaoceánském parníku, díky čemuž měl možnost seznamovat se s bídnými poměry proletariátu v celém světě. Od r. 1920 člen Francouzské komunistické strany. Krátce po Leninově smrti se v roce 1924 dostal do Moskvy na Univerzitu pracujících východu, založenou na základě direktiv Kominterny. Na konci roku 1924 byl poslán do čínského Kantonu, kde organizoval revoluční hnutí vietnamských exulantů. Když zde místní úřady provedly na komunisty zátah, uprchl do Hongkongu, kde v roce 1930 spoluzakládal Komunistickou stranu Indočíny (od r.1951 Vietnamskou stranu pracujících) a stal se jejím předsedou.

V červnu roku 1931 byl zatčen britskou policií. Ve vězení zůstal až do svého propuštění roku 1933 a napsal zde básnickou sbírku *Deník z vězení*. Odjel do Sovětského svazu na léčbu tuberkulózy - následek věznění. V roce 1938 se vrátil do Číny, kde sloužil jako poradce čínské komunistické armády. Když v roce 1941 okupovalo Japonsko Vietnam, pokračoval v kontaktu s vůdci Komunistické strany Indočíny a založil Ligu za osvobození Vietnamu, známou jako *Vietminh*.

V roce 1945 byla na celém území Vietnamu vyhlášena Vietnamská demokratická republika (VDR) a Ho Či Min se stal jejím prezidentem, v letech. 1946 - 1955 byl i předsedou vlády. V roce.1946 došlo k intervenci francouzských, britských a čínských vojsk. V roce 1954 byla francouzská vojska poražena. Vietnam byl rozdělen, severní část na Vietnamskou demokratickou republiku, jižní část Republiku Vietnam.

V Republice Vietnam vládl diktátor Ngo-Dinh-Diem podporovaný USA. Ten byl v r. 1963 poražen a zabit. USA se snažily zabránit sjednocení Vietnamu do jednoho socialistického státu, v r. 1964 proto zahájily válku proti VDR, kterou vedly neúspěšně až do r. 1973, kdy byla podepsána dohoda o odchodu amerických vojsk. V roce 1975 jihovietnamský režim kapituloval, díky čemuž mohl být o rok později Vietnam sjednocen do socialistické Vietnamské demokratické republiky. Toho se však Ho Či Min nedožil - zemřel v roce 1969.

Československá stopa

Ho Či Min 17. července 1957 přicestoval do Československa. Setkal se zde s prezidentem Antonínem Zápotockým, Antonínem Novotným, položil věnec na hrob neznámého vojína v Národním památníku na Vítkově, v ČKD Sokolovo ve Vysočanech se zajímal o výrobu lokomotiv, navštívil Lidice a JZD v Horních Salibách na Slovensku.

V r. 2017 byla při příležitosti výročí 60 let od Ho Či Minovy návštěvy odhalena v Horních Salibách pamětní deska. Během své cesty navštívil taktéž pionýrský tábor v okrese Nové Strašecí a setkal se s vietnamskými dětmi v Chrastavě.

Tomas Candulas
člen MěV KSČM Havířov

75. výročí osvobození

Letošní oslavy osvobození se konají pod vlivem koronaviru. I přesto jsme dne 30. dubna 2020 položili květiny k výročí osvobození u památníku umístěném u kostela Sv. Anny. Tradičně pokládáme květiny i u pohřebiště sovětských zajatců na hřbitově v Havířově - Prostřední Suché. Společně se zástupci Městského výboru KSČM položili květiny i zástupci základních organizací a to za dodržení všech hygienických opatření. Vzhledem k tomu, že magistrát omezil účast na pietních aktech, tj. bez účasti veřejnosti, položili jsme květiny i u památníku v Životicích.

Dne 3. května 2020 položila květiny k 75. výročí osvobození k centrálnímu památníku u kostela Sv. Anny naše europoslankyně ing. Kateřina Konečná za doprovodu místopředsedy ing. Vladimíra Slízka.

ČESKO-RUSKÁ SPOLEČNOST HAVÍŘOV
MěV KSČM HAVÍŘOV

Lidice

V dějinách každého národa jsou dny, které ani po uplynutí více než tří čtvrtin století nemohou být zapomenuty ani prominuty. U nás je to datum 10. červen 1942, kdy byl zničen život malé české obce - Lidice.

Po atentátu na říšského protektora R. Heydricha bylo rozhodnuto, že český národ musí být příkladně potrestán. K tomu byly vybrány právě Lidice. Pomsta byla provedena s německou důkladností a krutostí: 192 mužů bylo na místě zastřeleno, 58 žen zemřelo v koncentračních táborech, 88 dětí bylo posláno do plynu, jen několik „vhodných“ bylo dáno na převýchovu do německých rodin. Obec byla vypálena, srovnána se zemí. Měla navždy zmizet z mapy světa.

Opak byl ale pravdou. Celý svět byl pobouřen tímto nelidským činem. Mnohá města a obce změnila názvy na „Lidice“, jméno dokonce dostávaly i narozené děti.

Po válce byly Lidice znovu postaveny. Na původním místě vznikl krásný růžový sad, do kterého přicházely keřiky růží z celého světa. Bylo vybudováno působivé muzeum, na každého návštěvníka mocně zapůsobí pomník lidických dětí.

Přijíždějí sem návštěvy nejen od nás, ale i ze zahraničí. **Splnilo se tak heslo vyhlášené v září 1942 „Lidice budou žít“.** I naše ženy

z Levicového klubu žen Františky Jasiokové z Havířova navštěvují památník v létech kulatého výročí. A nejen to, přispěly i na nákup růží pro obnovu růžového sadu.

Spolu se stejně postiženými Ležáky, moravským Javoříčkem, našimi Živicemi a dalšími by měly být Lidice navždy připomínkou nesmyslné krutosti nacismu, fašismu, varováním, že něco takového se nesmí více opakovat a že historické události nemá právo nikdo překrucovat.

Žijme dneškem a řešme problémy současnosti

25. 5. 2020

V poslední době se ve veřejném prostoru projevuje až nevídaná starostlivost o dění v KSČM. Pro mnohé je to nepochopitelné, někteří se však chytají své příležitosti a snaží se KSČM nasadit takzvaně psí hlavu. Trochu ale opomněli, že lidé mají vlastní rozum a poměrně dobře dokážou odhadnout věci podstatné a nepodstatné. Starostlivost o průběh nadcházejícího podzimního sjezdu je evidentní snahou podsunout KSČM zdánlivou rozpolcenost a vzájemné ataky. Z kontextu vytržené vyjadřování může sice momentálně zapůsobit, ale o tom, kam bude KSČM nadále směřovat, rozhodne podzimní sjezd strany, především jeho delegáti, kteří se skládají ze zástupců z celé České republiky. Strana nikdy nebyla a nebude stranou jednoho muže, a proto je naprosto pochopitelné, že stejně jako při minulých sjezdech se kandidatury na předsedu zúčastní více lidí. Nikdy bychom si nepřáli, aby kandidát byl pouze jeden a ostatní nedostali šanci se volby zúčastnit a předložit své návrhy na další vývoj strany a její činnosti.

Neustálé vrácení se do minulosti a nepřiliš přesná modifikace různých vyjádření čím dál víc dokazují, že se jedná o zcela cílený útok na identitu KSČM. Mám za to, že tento nefér styl politického boje bude těm slušným lidem ve všech politických stranách cizí a jedinci, kteří tyto pokusy činí, tak spláčou nad výsledkem. Tolerance současné vlády nám nejen umožnila stabilitu země, ale také velmi důrazně pomohla prosadit body našeho volebního programu, a to především body, které mají dopady na jednotlivé občany, ať už se týkají seniorů, hendikepovaných, zdravotnictví či sociální sféry. Je vcelku logické, že pokud naše návrhy projdou schvalovacím řízením, prezentujeme je nejen my, ale i vládní představitelé jednotlivých rezortů, kterých se tyto body týkají.

V současné době prosazujeme zvýšení potravinové soběstačnosti, ochranu vody a půdy. Některým to působí vrásky na čele, a to především proto, že zahraniční dodavatelé by při navýšení potravinové soběstačnosti mohli přijít o část svých zisků. Netřeba nám nabízet lekci moderních dějin. Postačilo by, pokud by dějinné události nebyly různě modifikovány a jejich hodnocení ponecháno odborníkům z oblasti historie. Současnost má své aktuální bolístky, kterými je například nezaměstnanost, nedostatek pracovních sil v zemědělství, sociálních službách i zdravotnictví. Ne všichni jsou schopni absolvovat přeškolení a u některých profesí to ani nejde.

Prognózy toho, jaký bude výsledek podzimních krajských a senátních voleb, jsou v současné době na úrovni věštění z křišťálové koule. Vhodným zájmem, který si zasluhuje rychlého řešení, je stav možné nezaměstnanosti na Sokolovsku, otázka toho, jak dopadnou zaměstnanci hutních provozů na Ostravsku, zda se zprovozní vyhaslé pece a lidé tak nepřijdou o práci. Velký propad zaznamenává i lázeňství a my bychom se měli velmi intenzivně starat o to, aby lázně nemusely svou činnost výrazně omezovat. S omezením jejich činnosti totiž přijdou další lidé o svou práci. Ceny potravin a zeleniny, které raketově stoupají, zapříčiní menší schopnost lidí nakupovat a tím opět může dojít k snížení zaměstnanosti. Starejme se tedy o věci podstatné a chiméry nechme spát.

Autor:

Pavel Kováčik, předseda Poslaneckého klubu KSČM

Proč se vládnoucí koalice bojí pravomocí kontrolního výboru zastupitelstva města ?

Od začátku letošního roku jsme svědky omezování pravomocí kontrolního výboru zastupitelstva města Havířova ze strany vládnoucí koalice. Začalo to urychleným odvoláním předsedy kontrolního výboru pro údajné závažné pochybení, které se nekonalo. Kontrolní výbor je tak pouze desetičlenný, koalice i opozice má stejný počet členů a předsedu KV si zabrala také koalice.

Můj podnět k nestandardnímu přístupu koalice k důvodům odvolání předsedy KV i s vyjádřením Ministerstva vnitra ČR byl předmětem projednávání na dubnovém zastupitelstvu. K tomuto bodu jsem si dovolil vystoupit se svým vyjádřením: „Vážené zastupitelstvo, vážení hosté, vážení občané, již na minulém Zastupitelstvu jsem si dovolil upozornit na tuto záležitost, která je na pořadu dnešního jednání a tím je můj podnět k problematickému lednovému odvolání pana Mgr. Rédra z funkce předsedy Kontrolního výboru ZMH na základě vykonstruovaných důvodů. I když Ministerstvo vnitra ve své odpovědi na můj dotaz vyvrátilo hlavní argument, že kontrolní výbor nemá právo se zabývat vyřizováním stížností a podnětů adresovaných KV.

Ukázalo se, že hlavním důvodem se jeví, že současné vedení města nemá zájem, aby mohl KV ZMH uplatňovat kontrolní funkci danou mu Statutem KV ZMH, která se týká vyřizování stížností a podnětů, které občané zašlou na adresu KV ZMH. Kontrolnímu výboru jako poradnímu orgánu ZMH je tak odpíráno, aby mohl prověřit a vyjádřit se k předmětu podání v souladu se Statutem KV i jednacím řádem KV a ZMH tak, jak se stalo s podáním občanů, které projednalo ZMH v únoru letošního roku, když materiál s důvodovou zprávou KV ani neviděl, byť ho předkládal nový předseda KV.

O tom, jak to kdo myslí upřímně a poctivě s pojmy dodržování Statutu či Jednacího řádu KV, se můžeme přesvědčit právě na příkladech nařčení bývalého předsedy KV z domnělého porušení těchto předpisů, které se nekonalo a naproti tomu skutečnému nedodržení jednacího řádu KV za předsednictví již nového předsedy KV, kde je stanoveno v Čl. 2, bod 3. Ze své činnosti je kontrolní výbor odpovědný ZMH. Předseda kontrolního výboru předkládá ZMH zápis se závěry o provedené kontrole a to na nejbližším zasedání ZMH. Chybí tedy zápisy KV z února a března 2020 a s nimi 5 provedených zápisů z kontrol od začátku roku. Je to zvláštní i z toho důvodu, že právě na únorovém jednání KV nám vedoucí odboru právních služeb za přítomnosti tajemníka MMH vysvětloval představu vedení k pravomoci kontrolního výboru v bodě vyřizování podnětů a stížností ze strany občanů.

Pokud občan pošle podání na adresu KV, kontrolní výbor má právo si to přečíst a bez práva kontroly a bez vyjádření postoupit takové podání příslušnému orgánu. Takový výklad je ovšem v rozporu s komentářem k § 119 k bodu 3 Zákona o obcích, který obsahuje tři základní okruhy kontrolní činnosti, kde je mimo jiné uvedeno, že zastupitelstvo nemůže kontrolní výbor pověřit libovolným úkolem, ale toliko úkolem, jehož součástí je výkon kontroly. Zastupitelstvo města dalo do náplně činnosti v rámci statutu KV i kontrolní funkci vyřizování stížností a podnětů občanů adresovanému kontrolnímu výboru a tudíž i oprávnění, zda nedošlo k porušení zákonnosti (nikoliv jen zákonů, ale i obecně závazných vnitřních předpisů) na úseku samostatné působnosti. Aby bylo jasněji, jak to vážně myslí vedení města s realizací pravomocí KV v této problematice, vznesl jsem na jednání KV připomínku, aby byla KV dána tato vysvětlující problematika písemně. Je na Zastupitelstvu města Havířova a jeho

členech, aby se vypořádali s danou problematikou čestně a s plnou odpovědností. Svá fakta jsem jako člen KV doložil!“

Své vystoupení jsem musel přednést v roušce a jen těžko se tak šlo vlézt do tříminutového limitu. V šesté vteřině po uplynutí limitu, když jsem dokončoval předposlední větu, byl jsem panem primátorem upozorněn, že můj čas uplynul! Můj podnět byl vzat jen na vědomí, aniž by ZMH přijala jakékoliv další usnesení navrhované k této problematice jak ze strany zastupitelů za KSČM ústy E. Heczka, tak i jiných členů opozice. A i po dubnovém jednání zastupitelstva zůstal kontrolní výbor desetičlenný, když nebyl schválen společný návrh opozice na doplnění člena KV, kde byl nominován opět Mgr Rédr. Na květnovém jednání kontrolního výboru jsem se dozvěděl, že **vedoucí právních služeb společně s tajemníkem MMH odmítli písemně doložit do zápisu KV svůj výklad kontrolních pravomoci KV, který nám ústně prezentovali v únoru k problematice vyřizování stížností a podnětů občanů, adresovaných kontrolnímu výboru.**

Kontrolní výbor je tedy zatím v této problematice paralyzován. Občanům, kteří by měli zájem, aby se podnět dostal na vědomí i kontrolnímu výboru ZMH, lze doporučit, aby svůj podnět zaslali kromě Zastupitelstvu města současně i kontrolnímu výboru. Dokud však nebude mít opozice v kontrolním výboru většinu, bude mít návrh současná pochybná pokřivená praxe vládoucí koalice. Nebo, že by někdo neměl čisté svědomí a bojí se? Občané by se měli více zajímat o činnost Zastupitelstva města, snad se zlepší i epidemiologická situace a bude umožněna účast občanů bez omezení.

*Ing. Karel Žák,
člen kontrolního výboru ZMH*

PŘEHLED VÝROČÍ A UDÁLOSTÍ V MĚSÍCI ČERVNU

- 1. 6. Mezinárodní den dětí
- 5. 6. Světový den životního prostředí
- 10. 6.1942 Vyhlazení obce Lidice
- 15. 6. Světový den proti násilí na seniorech
- 19. 6. Den otců
- 21. 6. Den květů
- 24. 6.1942 Vyhlazení obce Ležáky
- 26. 6. Mezinárodní den boje proti drogám

**Rok utíká jako voda bez ohledu na „člověčí“ starosti,
a už je tu opět červen, jahod, třešní, růží čas,
na co vzpomeneme zas ?**

1. červen Mezinárodní den dětí

První podnět k založení dne, který by byl věnován dětem, vznikl právě před sto lety. Bylo to v Turecku 23. dubna 1920. Měl být připomínkou toho, že děti jsou budoucností každého národa.

V roce 1925 Světová konference pro blaho dětí doporučila vyhlášení Dne dětí, ale návrh tehdy neprošel. V roce 1949 vyhlásila Den pro ochranu dětí Mezinárodní demokratická federace žen. Hlavním důvodem k tomu byly tragické osudy českých Lidic a francouzského Ouradouru.

Den se začal slavit o rok později, postupně se jeho název změnil na Mezinárodní den dětí - MDD. Dnes je známý ve většině světa. Někde se slaví podle původního data 1. června, některé státy přijaly datum 20. listopadu, někde se dokonce slaví obojí.

Hlavně je to den, který má upozornit, že ne všude jsou dodržována práva dětí, ne všude žijí děti v pohodě, míru, klidu.

Naše republika také přijala původní datum. Pro děti jsou připravovány různé akce, někde se dokonce slaví jako rodinná slavnost.

**My hlavně přejeme všem dětem hezký šťastný život ve spořádané rodině,
budoucnost v míru.**

Víte, že máme také Den otců?

Je to svátek na počest otců, oslavující otcovství, vztah otce k dítěti a roli otců ve společnosti.

Úplně první oslava se konala již 19. 6. 1910 ve státě Washington. Podnět vyšel od Američanky Sonory Doddové, která tak chtěla ocenit práci a poděkovat za péči, kterou jí a jejím sourozencům věnoval ovdovělý otec.

U nás se tento svátek slaví zatím jen ojediněle a to třetí neděli v červnu.

Ale možná, že v budoucnu budou děti v červnu přát otcům tak, jak přejí v květnu maminkám.

Chudoba ohrožuje především rodiče samoživitele

7. 5. 2020

Současná situace kolem koronavirové pandemie odhaluje i dlouhodobě neřešené problémy. Jedním z nich je i palčivá situace rodičů samoživitelů. V České republice je podle Českého statistického úřadu necelých 170 tisíc neúplných rodin, v kterých žije více než 400 tisíc dětí. Podle policejních statistik je neplacení výživného dokonce druhým nejčastějším trestným činem – výživné neplatí čtyřicet procent rodičů, další jen malou částku. Výše celorepublikového dluhu na výživném činí podle Asociace neúplných rodin téměř šestnáct miliard korun, v průměru osmdesát tisíc korun na dítě. Průměrná délka vymáhání exekutorem je přitom dva roky!

Většinu nekompletních rodin tvoří matka s dětmi. Takové rodiny s dvěma a více dětmi jsou chudobou ohroženy čtyřikrát častěji než ostatní populace. Rodič, který sám pečuje o dítě, má navíc na ně méně času, protože je pracovně vytížen. Sociální situace se odráží i ve školách a výjimkou není ani šikana. Česká vláda přitom neúplným rodinám žádným specifickým způsobem nepomáhá. Jedna třetina samoživitelek musí vyžít s měsíčním příjmem pod deset tisíc korun. Zároveň třetina nedostává výživné vůbec a třináct procent jej dostává nepravidelně. Samoživitelka má často problém se skloubením péče o domácnost a o jedno či více dětí se zaměstnáním, takže do už tak napjatého rozpočtu nepřitékají dostatečně vysoké příjmy.

Ženám, které samy vedou domácnost, po zaplacení všech poplatků zbývá měsíčně na útratu pět set až tisíc korun. I těm s relativně vyššími příjmy ale nezbyvají finance na zaplacení obědů ve školách a školkách nebo na letní tábory.

V Poslanecké sněmovně nyní již od března 2018 leží dva návrhy zákonů na zálohové (návrh KSČM) a náhradní (z pera ČSSD) výživné. Ochota k projednání je u některých zákonodárců zatím velmi nízká. O tom svědčí fakt, že jednání o návrhu KSČM v druhém čtení bylo přerušeno již v lednu 2019 a od té doby je zákon „u ledu“. Přitom jde především o to, aby stát pomohl hned a následně dlužné výživné na daném neplatiči vymáhal sám. Má k tomu rozhodně více možností a prostředků. Kromě urychleného přijetí zákona o náhradním výživném by rodičům samoživitelům pomohla i větší finanční dostupnost předškolních zařízení, školních klubů, mimoškolní umělecké a sportovní činnosti, popřípadě letních aktivit.

Připomínám, že nejen KSČM předkládá zákon o náhradním výživném opakovaně od roku 2001. Tehdy takový návrh společně předložily poslankyně Jana Volfová (tehdy ČSSD) s Květoslavou Čelišovou (KSČM). V roce 2006 — byl projednáván návrh poslankyně Anny Čurdové (tehdy ČSSD). Ten však vetoval prezident Václav Klaus. Další pokusy následovaly v roce 2007, 2010 a 2017. Skončily v různých fázích legislativního procesu na neochotě rodičům samoživitelům doopravdy účinně pomoci. Nyní je pět minut po dvanácté. Ekonomická situace tisíců rodičů a jejich dětí v důsledku pandemie je více než hrozivá.

Autor:

Soňa Marková, stínová ministryně zdravotnictví a problematiku rodiny a rovných příležitostí za KSČM

**Rada dětí a mládeže Jihočeského kraje
RADAMBUK**

www.radambuk.cz

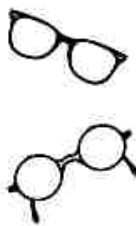

SBÍRKA BRÝLÍ

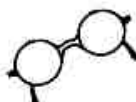

Máte doma staré nepoužívané dioptrické brýle?

Podle Světové zdravotnické organizace má 217 mil. lidí na světě nekorigované refrakční vady – krátkozrakost, dalekozrakost a astigmatismus, oční vada znamená pro mnoho lidí ztrátu nezávislosti, špatný přístup ke vzdělání, malé pracovní příležitosti, většinu vad lze řešit použitím brýlí, které lidé v bohatších zemích mění cca každé 3 roky.

Darujte brýle lidem, kteří je opravdu potřebují, ale nemohou si je dovolit.

I staré brýle dokážou pomoci.

Brýle můžete odevzdat nebo poslat na adresu kanceláře RADAMBUK, Husova tř.622/45, (budova Divadla U Kapličky) 370 05 České Budějovice.

Sbírku organizuje:

Lions Clubs International
ČESKÉ BUDĚJOVICE

<http://www.lionsclub-cb.cz>

Cesta brýlí

Brýle putují na centrálu Lions Clubu do Prahy a dále do centra pro distribuci brýlí v italském Turíně, kde proškolení dobrovolníci brýle třídí dle dioptrií, následně vyčistí a zabalí, brýle jsou pak rozděleny na jednotlivá distribuční místa (zejména v chudých zemích Afriky a Asie), kde dobrovolníci provedou měření zraku u potřebných lidí a předají brýle k užívání.

Kontakty: RADAMBUK-Rada dětí a mládeže Jihočeského kraje z.s.
Sídlo: Husova tř. 622/45, 370 05 České Budějovice
E-mail: info@radambuk.cz, kancelar@radambuk.cz
IČ: 26516519

Tel.: 775 644 101, 775 644 003
Bankovní spojení: 2300816799/2010

www.radambuk.cz

Na dotazy našich členů jsme ověřili, že akce pokračuje. Na MěV můžete nepotřebné brýle opět odevzdat a my je odešleme na adresu uvedenou na výše uvedeném letáku.

Písemné příspěvky zasílejte na mv.havirov@kscm.cz

Vydává MěV KSČM Havířov – určeno členům KSČM a sympatizujícím občanům

Telefon: 596 436 357, E-mail: mv.havirov@kscm.cz, www.kscmhavirov.cz

uzávěrka příštího čísla 29. 7. 2020 – 7-8 . číslo vyjde 5. 8. 2020

*** NEPRODEJNÉ***